מתוס' ד"ה רשב"א אומר
כו' לעיל נא: מוכח דלא
היה הגירסא רבי לפניהס],
יבמות קב., ג) שבת עט:,

ד) שבת עט:, ה) [דברים יא], ו) עושין מתפילין מוחה

אם חסרה הס"ד. ל"ק. 1) דכשכותבים בתחילת. ל"ק.

מ) לריך לשייר שיטה. ל"ק.ט) מסופה פסוחה מכל הני.

רש״ה. ל) נ״ל רב.

. תפילין:

מסורת הש"ם

א [מיי' פ"ה מהלכות מוחה הל"א טוש"ע יו"ד סי' רפח סעיף א]: קלח ב מיי שם הל"ב טוש"ע שם סעיף יג: קלם ג מיי׳ שם הלכה ח טוש"ע יו"ל סי' לל: קם ד מיי׳ פ״א מהל׳ תפילין וס"ת הל' ח ט סמג עשין מישייו נו"ד סי' רעל כה טוש"ע יו"ד סי כה טושיע יוייר סי סעי' ג: קמא ה מייי שם י או״ח סי' לב סעי'

עין משפמ

נר מצוה

שימה מקובצת (המשך) פתוחה ואמר הכא דעושין . פרשיותיו סתומה לכד גראה . הקדמונים איזה פתוחה כל . שמניח באמצע השיטה. תוס׳ אחרות: ג] חולצין . במנעל. מנעל הוא מעור -ופט שאינו חופה הרגל ז) מנעל לכתחילה כר׳ אע״ג דללישנא בתרא מותר לכתחילה לחלוץ במנעל עד שיבא אליהו מ״מ טוב לחזור אחר סנדל מעור עבה. תוס׳ אחרות: פ) להשלים. כגון שכתב בסוף דף של ס"ת (מקצת) פרשת שמע והוא מסיימה בגליון ועושה . פרשה סתומה וכותב והיה אם שמוע. תו״ח: ו) אידי ואידי בתפילין והא דכתב ובותא נקט ואע"ג ועיקו מצות כתיבת תפילין הוא אקלף במקום בשר אבל על בשר וכ"ש במקום שיער י דעיקר מצות כתיבת תפילין במקום בשר הוא וא״ת אמאי בזה ובזה פסול אדוכסוסטום במקום בשר ואקלף במקום שיער נמי פסול ומשכחת לה דאם מורידין עושין כגון שנכתבו אקלף ובמקום בשר ואומר הר"ר יוסף דאין זה סברא ביון דפסליען מזווה אדוכחמונה באמנה בישר להכשיר אקלף במקום בשר דאדרבה עיקר מצות כתיבת מזוזה במקום שיער ועוד ופי׳ הר״ר יוסף דכיון דשינוי אחד כשר במזוזה משמע ליה דכל השינוים כשרים בה עי"מ דכיון דמקום המובחר במזוזה כשהיא נכתבת על

ע״כ: ו] ובשעריך. סתום צד שמאל של שיטה תיבת הוא

ל"ש: מֹן לפיכך אני עושה

אותו פתוחות: מ) תיבת זה

ועושה ריוח מלמעלה וריוח מלממה. מן הנדדים לא פירש ושמא כיון דכורך מאחד כלפי שמע נריך שון לכתחילה כדי לגול

הגך שתי פרשיות שזו כתובה בואתחנן נשםן חו כתובה בוהיה עקבה) לפיכך פירש בקונטרס יו דכשיש כתוב בתחילת שיטה ובסוף שיטה והריות באמצע זו היא סתומה ואנו נוהגין

להניח חלק מעט בתחילת שיטה ואחר כך מתחיל והיה אם שמוע ושמא גם זה קרוי סתומה ור"ת מפרש דכשמסיים מסיים פסוק באמלע שיטה ומנית עד סוף שיטה כשיעור למשפחותיכם זו היא פתוחה ואם לא נשתייר בסוף שיטה כשיעור חלה למשפחותיכם מניח שיטה שניה ומתחיל וכותב בשלישית וזו היא פתוחה וסתוחה כל שכוחב בתחילת שיטה וסוף שיטה ומניח חלה באמלע כדי לכתוב בו שם שתי חותיות חו יותר וזו היא סתומה סדורה כל שכותב והולד השיטה עד חליה או עד שלישיתה ומניחה ומתחיל לכתוב בשיטה שתחתיה כנגד הנחה של שינוה העלינוה וזו היא מדורה זה מוא ר"ת בסידור קדמונים ובמסכת סופרים מלא איזו היא פתוחה כל שלא התחיל בראש השיטה ואיזו היא סתומה כל שהניח באמלע שיטה וכמה יניח בראש שיטה ויהא נהראת פתוחה כדי לכתוב שם של ג' אותיות גמר כל הפרשה בסוף הדף ס ושייר שיטה אחת מלמעלה ואם שייר מלמטה כדי לכתוב שם של ג' אותיות מתחיל מלמעלה ועוד בירושלמי בפ״ק דמגילה קאמר בהדיא דפתוחה מראשה פתוחה מ מתוך כל הני קשה אמנהג דידן דשבקינן חלק בראש שיטה ואח"כ מתחילין והיה אם שמוע והש"ם דהאידנא נהוג קאמר עלמא

ממרמי לו רבי מה טעם. אתה עושה אותם פתוחות והלא בתורה סתומות הן. אותו ריוח שלאחר ובשעריך [דברים ו] י] הוא סתום (שמאל של שיטה) והריות באמצע השיטה: אמר לי הואיל וכסורה אינן סמוכות. בהיקף כעין ס"ת. מ"ר: והאידנא נהוג עלמא בסתומות.

ה] אנו עושין פתוחות: מאי לאו

אפתוחות. האמר רב (א) מן זה דהלכה כר"ש: אטבא ין דסיפרי. גלועי"ן עץ סדוק הנושק דפי קונטרס שלא יכפלו: אים ליה מנהגא. כדמפרש אם יבא אליהו כו': מנעל לכתחילה. למ"ד אם יבא אליהו ויאמר חולנין במנעל שומעין לו קסבר מנעל השתא לכתחילה לא עד שיבא אליהו ויורה יא] כו'. למ"ד אם יבא אליהו ויאמר אין חולפין במנעל שומעין לו מכלל יבן עד שיבא אליהו ויאמר לא תחלצו במנעל חולצין כו׳ (כ): תפילין . קדושתן חמורה ממזוזה שיש בהן ד' פרשיות: הכא סתומות. בס"ת והכא פתוחות במוחה אלא ש"מ במוחה נמי סתומות הן: ודילמה להשלים. דילמא הא דדייקינן הא מורידין י)עושין יג] שאם חסרה מתפילין מוחה: קלף. כותבין עליו במקום בשר כו'. אלמא תפילין אי אפשר לעשות מווזה דהא על הקלף נכתבו: ומשני למלוה. מלות תפילין על הקלף ומוחה אדוכסוסטוס אבל אם שינה אין בכך כלום הילכך אם מורידין עושין: והחניא יד] שינה פסול. ומשני בתפילין קמיירי דמם

(צני׳ ט״ז יו״ד סי׳ רל ס״ק (צי׳ ט״ז יו״ד סי׳ כל ל' ובנקה"כן, **מ**) ז' שיטין ובעקר"כן, אי שיטין ובשל ראש ד' שיטין כל"ל. ל"ק, ע" עיין בספר תפארת שתואל דף לא ע"א, פו דתיפסלן. הגהות הב"ח (b) רש"י ד"ה מאי לאו וכו' רב דהלכה כל"ל וחיבת זה נמחק: (ב) ד"ה למ"ד אם חולצין כו' הס"ד ואח"כ מ״ה מקדושה חמורה גליון הש"ם גמ' לא אריוח. כעין זה פסחים דף יג ע"ל תענית יח ע"ל: שם והאידנא נהוג עלמא בסתומות. עיין

תשובות מהרי"ק שורש נד: לעזי רש"י גלועי"ן [גלואו"ן]. עץ

מוסף רש"י

תפילין של יד עושין אותן של ואותן של ראש עושין אותן של יד לפי שאין מורידין וכו' (שבת עמ:). ס"ת שבלה. אין מחתכין ממנה יריעה שפרשיות שמנ והיה אם שמוע בתוכה

שימה מקובצת

אטבא דספרי ואות [6 נמחק. פרש"י עץ סדוק כר׳ וזהו כדי אחיזת גודל ואצבע וזהו למעלה ולמטה אבל מן הצד לא מצינו אבל מן הצד לא מצינו שיעור הריוח ושמא כיון דכורך מאחד כלפי שמע צריך בראשו כדי לגול היקף ולפי מה שנהגו העולם עתה לכתוב שדי מבחרץ כנגד האויר שלפני והיה ונוקבין הסף לקרותו מבחוץ [נראה שאין צריך] דאי כדי לגול . .. היקף א"כ יהיה מכוסה ולהתחיל פרשה אחרת יגמוו כל השיטה באותה פרשה ויניח חלק בתחילת שיטה שתחתיה בצד ימין ויתחיל פרשה אחרת באמצע השיטה

הפרשה ינית שיטה שלימה חלק ויתחיל בראש השיטה שלישית סדורה כו׳ עד מתחיל מלמעלה [הוא בתוס׳ ולכן לא העתיק] לפיכך הנהיג ר"ת בפתוחה להניח ריות בסוף שיטה ובראש שיטה שניה כדי לקיים שניהם ומיהו לפי זה קשה למנהג שלנו שאנו מניחין ריוח במזווה בסוף שיטה אחר ובשעריך ואין אנו מתחילין והיה בראש שיטה שניה אלא מניחין ריוח קצת ולפי דברי ר"ת קרי

"ועושה ריוח מלמעלה וריוח מלממה ועושה פרשיותיה פתוחות אמרתי לו יירבי מה מעם אמר לי הואיל ואין סמוכות מן התורה ואמר רב חננאל אמר רב הלכה כר"ש בן אלעזר מאי לאו אפתוחות °לא אריוח וכמה ריוח אמר רב מנשיא בר יעקב ואמרי לה אמר רב שמואל בר יעקב כמלא אמבא זו דסיפרי אמר ליה אביי לרב יוסף ואת לא תסברא דכי אמר רב אריוח והא רב אית ליה מנהגא °והאידנא נהוג עלמא יו בסתומות יידאמר רבה אמר רב כהנא אמר רב אם יבא אליהו ויאמר יו חולצין במגעל שומעין לו אין חולצין בסגדל אין שומעין לו שכבר נהגו העם בסנדל ורב יוסף אמר רב כהנא אמר רב אם יבא אליהו ויאמר אין חולצין במנעל שומעין לו אין חולצין בסגדל אין שומעין לו שכבר נהגו העם בסנדל ואמרינן מאי בינייהו יו מנעל לכתחילה איכא בינייהו אלא לאו שמע מינה אריוח ש"מ רב נחמן בר יצחק אמר במצוה לעשותן סתומות ואי עבדינהו פתוחות שפיר דמי ומאי פתוחות דקאמר רשב"א אף פתוחות לימא מסייע ליה יוצא בו יספר תורה שבלה ותפילין שבלו אין עושין מהן מזוזה לפי

שאין מורידין מקדושה חמורה לקדושה קלה הא מורידין עושין אמאי הכא םתומות והכא פתוחות דלמא 🤊 להשלים הא מורידין עושין והתניא יהלכה למשה מסיני תפילין על הקלף ומזוזה על דוכסוסטום קלף במקום בשר דוכסוסטום במקום שער ילמצוה והתניא שינה פסול הבתפילין והתניא שינה בין בזה ובין בזה פסול יו אידי ואידי בתפילין והא דכתבינהו אקלף במקום שער והא רכתבינהו '

בסתומות ושמה סמכינן הההיה דירושלמי דפליג אש"ם דידן דמסקינן הכא כי אמר רב אריוח ולא אפתוחות והמם פסיק רב בהדיא כמ"ד פתוחות והכי איתא התם מוחה אים חנא חני פתוחות ואים חני סתומות שמואל בר שילת בשם רב הלכה כדברי מי שאומר פתוחה שאין זה מקומה פתוחה מראשה פתוחה פתוחה מסופה פתוחה פתוחה מכאן ומכאן קתומה ודבר תימה הוא דלפי הירושלי משמע לכאורה דאם מסיים פרשה באמנע שיטה ואחר כך מתחיל לכתוב באמצע שיטה שתחתיה שזו היא נקראת סתומה ואיך יחכן זה מי גרע מפחוחה מראשה לחוד או פתוחה מסופה לחוד ונראה לפרש דקאי לפרושי מילמיה דרב דהא דאמר הלכה כדברי מי שאמר פתוחה כגון שיעשה פתוחה מראשה או פתוחה מסופה או פתוחה באמצע ומכאן ומכאן ססומה והאי מכאן ומכאן דקאמר אסחומה דבתר הכי קאי ולא אפחוחה דקמיה דההיא פתוחה באמצע איקרי ואע"ג דבעלמא מקרי סתומה כי ה"ג לא חיישינן גבי מוחה דכיון דטעם משום דאין זה מקומה ומחיישב בכך דלא קשיא ההיא דירושלמי אש"ס שלנו אליבא דרב. מ"ר: בובעד דבתחידה איבא בינייהו. אע"ג דקי"ל (ב"ב דף קיד:) רבה ורב יוסף הלכה כרבה בר משדה ענין ומחצה ולרבה אין חולצין במנעל לכתחילה ') עכשיו נוהגין לחלוץ במנעל לפי שאין אנו בקיאין בסגדל אי נמי במילתא דקאמרי משמיה דאחריני אפשר דהלכה כרב יוסף 🤉 מ״ר: דילמא דהשדים. פירש בקונטרס שאם חסרה מוווה שיטה אחת אי לאו דאין מורידין היו נוטלין שיטה אחת מס"ת ותופרין במוחה והא דאמרינן בירושלמי בפ"ק דמגילה דתפילין ומוווות אין נכתבין אלא על עור אחד ההיא בשלא חפר העורות זה בזה ביו ויש עוד לפרש להשלים כגון יו דפרשת שמע לי בסוף עמוד והוסיף פרשת והיה אם שמוע בגליון שלמטה או פרשת והיה אם שמוע ^{מ)} בתחלת עמוד והוסיף שמע בגיליון שלמעלה.^{יה] ()} מ"ר: הא מורידין עושין. אע"ג דנוהגין בתפילין של יד ^{ס)} ד' שיטין ובשל ראש ז' שיטין ובמוחה כ"ה שיטין אם שינה לא פסול. מ"ר: ^{ט)} תפילין על הקלף מוווה על רובסוסמום. ושניהן פסולין אגויל וס"ת כשירה אגויל כדמוכת בפרק המוליא יין (שבת דף עט:) ותימה דלא חשיב ליה בהדי אין בין ספרים לתפילין ומוחות בפ"ק דמגילה (דף ח:) ויש לפרש דלא איירי בדבר שכמובין בו כדאשכחן (שם דף ז:) גבי אין בין שבת ליום הכיפורים דלא חשיב אכילה וגבי אין בין יום טוב לשבת דלא חשיב סקילה אי נמי משום דתפילין ומוחום לאו מחד טעמא 🌣 מיססלן אגויל ולא דמו לאשורים להוי מחד טעמת משום דכתבינהו אדוב ואידי בתפילין הא דכתבינהו אקלף במקום שיער והא דכתבינהו אדוכסוסטום במקום בשר. פירוש אף במקום בשר וה״ה במקום שיער דלא הכשיר תפילין אלא על הקלף וקשה דלא משני אלא אידי ואידי במוזה והוי השתא שינה בזה ובזה מענין אחד דמוחה כשירה אשניהם ולא מיססל כלל אלא מחמת שינוי מקום דלמאי דמוקי לה אחפילין מיססלי אדוכסוסטוס מתרי טעמי חדא דדינם אקלף וחדא דדין דוכסוסטוס אשיער והוא שינה וכתב במקום בשר וכענין זה קשה בפרק המוליא יין (שבת דף עט:) דמשני התם איפכא אידי ואידי אמזוחה גבי הא דאמר ל) רבא התם דוכסוסטום הרי הוא כקלף וכותבין עליו תפילין והא תניא תפילין על הקלף ומוחה על דוכסוסטוס למצוה והא תניא שינה בזה ובזה פסול אידי ואידי אמוחה הא דכתב אקלף במקום שיער והא דכתב אדוכסוסטום במקום בשר והשתא קשיא דה"ל לשנויי אידי ואידי אתפילין דכשירין אשניהם והוי שינוייה מענין אחד כענין שפירש כאן ופירש שם הר"ר יוסף דמדלא תירץ כן נראה דתפילין אם שינה לכמוב בקלף במקום שיער לא פסל כמו שלא פסל אם שינה מתצוחן וכתב אדוכסוסטוס ובענין זה נוכל לתרץ בשמעמין דלכך לא חירץ אידי ואידי אמוחה דכיון דכשירה כששינה מלוותה וכתבה אקלף ה״ה דכשירה כשכתבה אדוכסוסטוס במקום בשר ועוד יש לתרץ דלא הוי מלי לשנויי הכא אידי ואידי אמוחה ישו דכל כמה דלא אשמעינן דמוחה כשירה כשכתבה אדוכסוסטוס במקום בשר ועוד יש לתרץ דלא הוי מלי לשנויי הכא אידי ואידי אמוחה ישו דכל כמה דלא אשמעינן דמוחה כשירה משניהם לא שייך למיחני שינה בזה ובזה פסול אבל כל דין תפילין כבר אשמעינן ובענין זה יש לתרץ בפרק המוליא יין (שם). מ״ר:

בעינן אבל אם חסרה מזווה שיטה אחת אי לאו דאין מורידין היו נוטלין שיטה אחת מס״ת ותיפרה במזווה ומשלימין וקא פריך הא מורידין עושין מתפילין מוווה הס"ד: יד) והתניא. אם שינה: עו) צריך בתחילה: עו) העורות זה בזה. אבל תפר לית לן בה: יו) כגון. אם גמר פרשת שמע בסוף עמוד: ים) בגליון שלמעלה. אם לאו דאין מורידין עושין: יע) אידי ואידי אמזווה. כל כמה אות ד׳ נמחק: